

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt für Körperschaften III in Berlin

(Sag C-160/07)

Sagsøgt: Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

(2007/C 129/09)

Processprog: portugisisk

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 31 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹⁾ til hinder for en medlemsstats retsfor skrifter, i henhold til hvilke en person, der er hjemmehørende og ubegrænset skattepligtig i denne medlemsstat, under visse forudsætninger kan fradrage underskud i et fast driftssted, der er beliggende i en anden medlemsstat, der ganske vist i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget for indkomstskat, ved beregningen af den samlede indkomst

— hvorefter det fradragne beløb imidlertid i et af de efterfølgende skatteår på ny skal medregnes ved beregningen den samlede indkomst, såfremt den fortjeneste fra erhvervs mæssig virksomhed fra faste driftssteder, som er beliggende i den anden medlemsstat, der i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten er skattefritaget i det pågældende skatteår, sammenlagt er positiv

— og dette imidlertid ikke gælder, hvis den skattepligtige godtgør, at der ifølge de bestemmelser i den anden medlemsstat, der gælder for den skattepligtige person, »generelt« ikke kan opnås fradrag for underskud i andre år end det år, hvor underskuddet er opstået, hvilket ikke er tilfældet, når underskudsfradrag i den anden stat ifølge denne stats lovgivning ganske vist generelt indrømmes, men imidlertid ikke kan indrømmes i den konkrete situation, som den skattepligtige befinder sig i?

2) I bekræftende fald: har det virkning for hjemstaten, når underskudsfradragsbegrænsningen i den anden medlemsstat (som kildestat) er i strid med artikel 31 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, da den forskelsbehandler skattepligtige med fortjeneste fra disse faste driftssteder, der er begrænset skattepligtige, sammenlignet med hjemmehørende ubegrænset skattepligtige?

3) I bekræftende fald: Skal hjemstaten give afkald på efterbeskatningen af de udenlandske underskud fra faste driftssteder, for så vidt som disse ellers ikke i nogen medlemsstat vil kunne fradrages, fordi de faste driftssteder i den anden medlemsstat er opgivet?

⁽¹⁾ EFT 1994 L 1, s. 1.

Sag anlagt den 22. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik**Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Simonsson og P. Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 95/21/EF ⁽¹⁾, som senere ændret (særligt ved direktiv 2001/106 ⁽²⁾), idet den ikke har gennemført artikel 7 B, sammenholdt med del B, nr. 3, i bilag XI, artikel 9, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, sammenholdt med bilag VII, i nævnte direktiv 95/21/EF, som senest ændret ved direktiv 2002/84/EF ⁽³⁾.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 95/21/EF udløb den 30. juni 1996. Fristen for gennemførelse af direktiv 2001/106/EF udløb den 22. juli 2003. Fristen for gennemførelse af direktiv 2002/84/EF udløb den 23. november 2003.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 95/21/EF af 19.6.1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol) (EFT L 157, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 19, s. 17.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/84/EF af 5.11.2002 om ændring af direktiverne om sikkerhed til søs og om forebyggelse af forurening fra skibe (EFT L 32, s. 53).